A TÖRVÉNYSZÉK ELNÖKÉNEK VÉGZÉSE

2019. szeptember 10.* [i]

„Ideiglenes intézkedés iránti kérelem – Pénzügyi rendelkezések (költségvetés, pénzügyi keret, saját források, csalás elleni küzdelem) – Végrehajtás – Felfüggesztés iránti kérelem – Elfogadhatóság – A sürgősség hiánya”

A T-762/18. R. sz. ügyben,

Sofia Athanasiadou, lakóhelye: Athén (Görögország),

Konstantinos Soulantikas, lakóhelye: Athén,

képviseli őket: M. Lappa ügyvéd,

felpereseknek

az **Európai Bizottság**, képviseli: A. Katsimerou és A. Kyratsou, meghatalmazotti minőségben,

alperes ellen

az EUMSZ 299. cikken alapuló, arra irányuló kérelem tárgyában, hogy kerüljön felfüggesztésre a 2018. október 30-i fizetési meghagyásról szóló, 2017. augusztus 22-i C(2017) 5883 végleges bizottsági határozat, valamint minden más kapcsolódó végrehajtható aktus végrehajtása, amely fizetési meghagyás a 2017. augusztus 22-i C(2017) 5883 végleges bizottsági határozat értelmében elfogadott végrehajtási okirat másolatának alján található,

A TÖRVÉNYSZÉK ELNÖKE

meghozta a következő

Végzést [1]

A jogvita előzményei, az eljárás és a felek kérelmei

[*omissis*]

2 A felperesek 1994. január 24-én hozták létre az ECOSE-t, erdetileg tízéves időtartamra. Az ECOSE-t 2002-ben és 2007-ben 2018-ig meghosszabbították a jogállást módosító magánokiratokkal.

[*omissis*]

* Az eljárás nyelve: görög.

1 A jelen végzésnek csak azok a pontjai kerülnek ismertetésre, amelyek közzétételét a Törvényszék hasznosnak tartja.

4 2007. november 28-án, az ECOSE az Oktatási, Audiovizuális és Kulturális Végrehajtó Ügynökséggel (EACEA), amely az Európai Közösségek Bizottsága által ráruházott hatáskör értelmében járt el, 2007-3567/001-001 támogatási megállapodást kötött a „Cselekvő idősek” elnevezésű, 133962-LLP-1-GR-GRUNDTVIG-GMP projekt megvalósítása céljából.

[*omissis*]

6 2012 márciusában az ECOSE a Bizottság általi pénzügyi ellenőrzésen esett át, amely a 2007. november 11-e és 2009. október 31-e közötti időszakra vonatkozott. Az ellenőrzési jelentés 59 696,98 euró összeg visszatérítését irányozta elő, amely összeg a nem támogatható kiadásoknak felelt meg. Az ECOSE-t egy 2013. augusztus 1-jei levélben tájékoztatták az ellenőrzés eredményéről, és lehetőséget biztosítottak számára, hogy az e levél kézhezvételétől számított kéthetes határidőn belül megtegye észrevételeit.

[*omissis*]

8 Egy 2013. október 25-i magánokirattal a felperesek megszüntették az ECOSE-t, anélkül hogy az EACEA-t értesítették volna.

[*omissis*]

11 2014. április 16-án, május 19-én és november 20-án az EACEA ajánlott felszólító leveleket küldött az ECOSE-nak, amelyek „nem kereste” említéssel jöttek vissza.

12 2017. augusztus 22-én a Bizottság elfogadta a kamatokkal növelt 59 696,98 euró összegnek az ECOSE-től történő behajtására vonatkozó C(2017) 5883 végleges határozatot (a továbbiakban: megtámadott határozat). Az iratokból az tűnik ki, hogy ezt a határozatot, amelyet az ECOSE székhelyére küldtek, nem vették kézhez.

13 A görög polgári perrendtartás rendelkezéseinek megfelelően a Bizottság a megtámadott határozat és a fizetési meghagyás kézbesítését bírósági végrehajtóra bízta. 2018. október 30-án a végrehajtási intézkedéssel rendelkező végrehajtó a felperest a lakóhelyén kereste fel, K. Soulantikas azonban megtagadta az említett okiratok átvételét és aláírását. A bírósági végrehajtó ekkor egy tanú jelenlétében kifüggesztés útján kézbesítette a megtámadott határozatot a görög polgári perrendtartásnak a valamely okirat átvétele megtagadása esetén alkalmazandó rendelkezései értelmében.

14 Ugyanezen a napon a felperesek kifogást terjesztettek a Monomeles Protodikeio Athinon (athéni egyesbíróság, Görögország) elé. Az e bíróság előtti tárgyalást 2020. október 6-ra tűzték ki.

15 2018. december 31-én a felperesek – többek között – a megtámadott határozat végrehajtásának felfüggesztése iránti kérelmet nyújtottak be a Törvényszékhez.

[*omissis*]

A jogkérdésről

[*omissis*]

Az ideiglenes intézkedés iránti kérelem elfogadhatóságáról

29 2019. január 18-i észrevételeiben a Bizottság az ideiglenes intézkedés iránti kérelem elfogadhatatlanságára hivatkozott azon okból, hogy nem nyújtottak be semmiféle, a megtámadott határozat megsemmisítésére irányuló keresetet, megsértve az eljárási szabályzat 161. és 156. cikkét.

30 E tekintetben először is meg kell állapítani, hogy az EUMSZ 299. cikk értelmében, az EUMSZ 256. cikk (1) bekezdésével, az EUMSZ 39. cikk (1) bekezdésével és az Európai Unió Bírósága Alapokmánya 53. cikkének (1) bekezdésével összefüggésben, kizárólag a Törvényszék elnöke rendelkezik ahhoz hatáskörrel, hogy kimondja a megtámadott határozat végrehajtásának felfüggesztését.

31 Másodsorban, amint az a fenti 23. pontban megállapításra került, az eljárási szabályzat 161. cikkének (1) bekezdése értelmében az EUMSZ 299. cikk alapján benyújtott, végrehajtás felfüggesztése iránti kérelemre az e szabályzatnak „A végrehajtás felfüggesztése és egyéb ideiglenes intézkedések” című 2. szakasza rendelkezéseit kell alkalmazni. E tekintetben meg kell állapítani, hogy ugyanezen szabályzat 156. cikke aszerint ír elő különböző eljárási szabályokat, hogy az ideiglenes intézkedés iránti kérelem milyen jogalapon alapul. Ennek megfelelően az említett szabályzat 156. cikkének (1) bekezdésében rögzített követelmény, amely egy intézmény aktusa végrehajtásának felfüggesztésére irányuló ideiglenes intézkedés iránti kérelem elfogadhatóságát attól teszi függővé, hogy nyújtottak-e be elsődlegesen vagy egyidejűleg ezen aktussal szemben alapkeresetet, kifejezetten az EUMSZ 278. cikk és az EAKSZ 157. cikk alapján előterjesztett keresetekre korlátozódik. Következésképpen, a Bizottság állításával ellentétben, e kötelezettség nem szükségszerűen alkalmazandó a jelen ügyben.

32 Harmadsorban, e kötelezettség teljesítése a jelen ügyben megfosztaná a felpereseket a hatékony jogorvoslathoz való, az Európai Unió Alapjogi Chartájának 47. cikkében rögzített, és az emberi jogok és az alapvető szabadságok védelméről szóló, 1950. november 4-én Rómában aláírt európai egyezmény 6. cikkében garantált jogtól. A jelen ügy körülményei között ugyanis ahhoz, hogy lehetővé váljék a nemzeti bíróságok számára, hogy rendelkezzenek az ahhoz szükséges idővel, hogy az EUMSZ 299. cikk (4) bekezdése értelmében gyakorolhassák a végrehajtási intézkedések szabályszerűségének ellenőrzésére vonatkozó hatáskörüket, kizárólag az erre egyedül jogosult uniós bíróságtól kérhető, hogy adott esetben mondja ki a végrehajtás felfüggesztését.

33 Ebben az esetben meg kell tehát állapítani, hogy ennek egyenes következményeként a fumus boni juris fennállásának bizonyítása keretében hivatkozott jogalapoknak olyan jogalapoknak kell lenniük, amelyek a nemzeti bíróság hatáskörébe tartoznak, és amelyek láthatóan megalapozottak. A határozat jogszerűségére vonatkozó jogalapok ugyanis hatástalanok, kivéve ha azokra valamely, az EUMSZ 278. cikken alapuló olyan kérelem keretében hivatkoznak, amely valamely, az EUMSZ 263. cikk értelmében benyújtott alapkeresethez kapcsolódik, mivel a végrehajtható határozatok megalapozottsága kizárólag a megsemmisítés elbírálására hatáskörrel rendelkező bíróság előtt, e rendelkezés alapján vitatható (lásd: 2017. július 4-i Systema Teknolotzis kontra Bizottság ítélet, T-234/15, EU:T:2017:461, 90. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

34 E tekintetben, és anélkül, hogy ebben a szakaszban szükséges lenne megalapozottságukról határozni, a Bizottság 2019. február 26-i észrevételeihez hasonlóan megállapítható, hogy a jelen ügyben a felperesek által a *fumus boni juris* feltétele teljesítésének alátámasztására hivatkozott bizonyos indokok éppen hogy a görögországi végrehajtási eljárásra és a végrehajtási intézkedések szabályszerűségére vonatkoznak, következésképpen a nemzeti bíróság hatáskörébe tartoznak.

35 Következésképpen a jelen kérelem arra irányul, hogy a nemzeti bíróság számára lehetővé váljon az EUMSZ 299. cikken alapuló hatásköreinek gyakorlása.

36 A fentiek összességéből az következik, hogy az alapkereset benyújtásának hiányára vonatkozó elfogadhatatlansági kifogást el kell utasítani.

[*omissis*]

A költségekről

53 Az eljárási szabályzat 158. cikkének (5) bekezdése, valamint 134. cikkének (1) bekezdése értelmében a felpereseket a Bizottság kérelmének megfelelően kötelezni kell a saját költségeik viselésén felül a Bizottság részéről felmerült költségek viselésére.

A fenti indokok alapján

A TÖRVÉNYSZÉK ELNÖKE

a következőképpen határozott:

1) A Törvényszék elnöke az ideiglenes intézkedés iránti kérelmet elutasítja.

2) Sofia Athanasiadou és Konstantinos Soulantikas maguk viselik saját költségeiket, valamint az Európai Bizottság részéről felmerült költségeket.

Luxembourg, 2019. szeptember 10.

hivatalvezető
E. Coulon

elnök
M. Jaeger

i — A jelen szöveg 31., 33. és 36. pontjában az első elektronikus közzétételt követően nyelvi módosítás történt.